

faa skal det være, at Mange beskæftige sig med at udfinde, hvilke Navne der kunne være de rigtige.

Ordføreren: Jeg skal tillade mig at bemærke, at, hvis Haveselskabet havde villet indlade sig paa denne Art Virksomhed, saa havde det været rimeligt, at der var fremkommet et Andragende fra det, eftersom denne Sag nu har været afhandlet i flere Aar; men der foreligger, mig bekendt, ikke den fjerneste Antydning for, at Haveselskabet vil indlade sig derpaa. Der er vel, som jeg allerede har anført, i sin Tid indkommet et Andragende fra en Gartner om at erholde vedkommende Have i Forpagtning; det blev dengang overveiet af Regjeringen, men den gik ikke ind derpaa. Udvalgets Forslag, saaledes som det nu foreligger, gaaer kun ud paa at lade Regjeringen om søie Tid forsøge, om den gjennem denne Skole kan realisere den ingenlunde vigtige Opgave, som ikke kan løses af nogen enkelt Mand, nemlig at tilvejebringe en fast Benævnelse paa Træerne; det er Hovedopgaven, hvorom det er aldeles klart for Enhver, at den ikke kan løses af en enkelt privat Mand. Naar man er kommen dertil, saa skjønner jeg ikke, at der kan være Noget til Hinder for til den Tid at bortforpagte Haven, men at lade Leiligheden til et Forsøg paa Opgavens Løsning bortfalde, dertil troer jeg ikke, at der er tilstrækkelig Grund.

Scherning: Det synes nu, at Sagen mere og mere føres ind paa det lexicalske Gebeet, det bliver efterhaanden en Sprogsga (Ja!). Forøvrigt maa jeg gjøre den Bemærkning om den Gartner, som her har været omtalt, at han har siden den Tid fremstillet udmærkede Exemplarer af Frugttræer, han har opdraget dem og faaet Medaille for dem. Det er dog et Bevis for, at den private Industrie kan udrette Noget. Indenrigsministeren har endnu ikke fremstillet Noget af sin Frugthave i de Aar, han har havt den under sin Behandling, for at bringe Thinget til at interessere sig for den, og han har heller ingen Medaille faaet. (Munterhed).

Da ingen Flere begjerede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Scherning, C. S. Hansen, Jensen, Mørgaard, F. Petersen, R. Pedersen, J. A. Hansen, L. Scholer, Christiansen, Kampmann, Jacobsen, Rée, Blixen = Fincke, J. A. Hansen, B. Christensen:

§ 2 b (Ny § 3) tilføies „ligeledes Frugttræplanteskolen ved Frederiksberg.“
vedtoges med 48 Stemmer mod 33.

2) Sammes Forslag:
§ 3 b (Ny § 1) udgaaer.
vedtoges med 47 Stemmer mod 26.

3) Sammes Forslag:
§ 4 af Forslaget (Ny § 1) udgaaer fra „Indtægten deraf“ en Sætning, som lyder „samt af de unge Træer, som blive at udrede fra Frugttræplanteskolen imod en moderat Betaling.“
vedtoges med 50 Stemmer mod 24.

Loven i sin Heelhed sattes derpaa under Forhandling.

Scherning: Jeg har allerede udtalt, at der endnu i denne Lov findes en Udvægt, som jeg meget kunde ønske, vi kunde frigjøre os fra, nemlig Landstabsgartneriet. Jeg har imidlertid ikke stillet noget Endringsforslag i den Anledning; men jeg er meget i Tvivl, om jeg ikke skal stemme mod Loven i det Hele. Marsagen, hvorfor jeg saa stadig forfølger denne Gjenstand, og hvorfor jeg fremdeles vil gjøre det, er ganske simpelt den, at vi for det Første i Finantsudvalget stadigt have viist de Ministerier, som vare beskæftigede med denne Sag, vort Ønske om at faae den bortskaaet. Det har været lagt saa tydeligt og gjentagende Gange for Dagen, at jeg har troet, det var en Nødvendighed, en Pligt, for at give Finantslovens Behandling dens rette Betydning, at naar det laa for os i en Lovstiftelse som denne, saa skulde vi ogsaa stemme dertil. Men endnu en anden Grund har jeg dertil, og det er ikke den vigtigste. Førind 1848 fandtes der ogsaa en Opposition i Landet, en Modstand mod en heel Deel af Regjeringens Forholdsregler. Man bebreidede Regjeringen, at den formeget henvendte sin Dyrksomhed og Statens Midler paa Taut, og slap for meget de alvorligere Gjenstande af Sigte,